

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI**

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 12 października 2005 r.

RLU-411-2/05/IM

DECYZJA Nr RLU 31/05

1. Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U z 2003 r. nr 86 poz. 804, zmiany Dz.U z 2003 r. Nr 60 poz. 535, Nr 170 poz. 1652, Dz.U. z 2004 r. Nr 93 poz. 891 i Nr 96 poz. 959) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek F. E. z siedzibą w J., przeciwko gminie Miasta S. - Zakład Gospodarki Komunalno – Mieszkaniowej Wodociągów i Kanalizacji w S.,

– **w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 powołanej wyżej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie gminy Miasta S., polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku składowania odpadów komunalnych, obejmującym obszar gminy Miasta S.y, poprzez odmowę przyjęcia od F.E. na wysypisko miejskie w K. komunalnych odpadów komunalnych i nakazuje **zaniechanie jej stosowania.**

2. Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U z 2003 r. nr 86 poz. 804, zmiany Dz.U z 2003 r. Nr 60 poz. 535, Nr 170 poz. 1652, Dz.U. z 2004 r. Nr 93 poz. 891 i Nr 96 poz. 959) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek F.E. w J., przeciwko gminie Miasta S. - Zakład Gospodarki Komunalno – Mieszkaniowej Wodociągów i Kanalizacji w S.,

– **w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 powołanej wyżej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie gminy Miasta S., polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku odbioru nieczystości płynnych, obejmującym obszar gminy Miasta S., poprzez odmowę przyjęcia od F.E. nieczystości ciekłych do stacji zlewnej w M. i nakazuje **zaniechanie jej stosowania.**

3. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** w imieniu Prezesa UOKiK, stosownie do art. 28 ust. 6 powołanej ustawy i § 6 powołanego rozporządzenia, na gminę Miasta S. **karę pieniężną** w wysokości 12629 złotych (dwanaście tysięcy sześćset dwadzieścia dziewięć złotych), płatną do budżetu Państwa.
4. Na podstawie art. 75 w związku z art. 69 ust. 1 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w imieniu Prezesa UOKiK **postanawia się nakazać** gminie Miasta S. uiszczenie na F.E. z siedzibą w J. tytułem zwrotu kosztów postępowania kwoty: 875 zł (słownie: osiemset siedemdziesiąt pięć złotych).

Uzasadnienie:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej Prezesem UOKiK lub organem antymonopolowym) wszczął na wniosek F.E. z siedzibą w J. (zwanych dalej F.E.), reprezentowanych przez radcę prawnego [REDACTED]

[REDACTED] w dniu 11.03.2005 r. postępowanie antymonopolowe, w związku z zarzutem nadużywania przez gminę Miasta S. działającą poprzez swój zakład budżetowy - Zakład Gospodarki Komunalno – Mieszkaniowej Wodociągów i Kanalizacji w S. (zwana dalej Gminą i ZGK-MWiK), pozycji dominującej na rynku składowania odpadów komunalnych i rynku odbioru nieczystości płynnych, obejmującym obszar gminy Miasta S., poprzez odmowę przyjęcia od F.E. na wysypisko miejskie w komunalnych. odpadów komunalnych oraz odmowę przyjęcia od tych przedsiębiorców nieczystości ciekłych do stacji zlewnej w M.

W oparciu o powyższy wniosek, po dokonaniu koniecznych uzupełnień przez wnioskodawcę, organ antymonopolowy wszczął postępowanie antymonopolowe.

We wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego F.E. przedstawił swoje starania o uzyskanie zezwolenia Burmistrza S. na prowadzenie działalności w zakresie zbierania i transportu odpadów, które trwały od 2001 r. do 2004 r. Zezwolenie takie zostało ostatecznie wydane w dniu 4.10.2004 r. Do momentu wydania zezwolenia przez Burmistrza S. F.E. zwracał się dwukrotnie (03.11.2003 r. i 19.07.2004 r.) do ZGK-MWiK o wydanie oświadczenia o gotowości przyjmowania odpadów i nieczystości ciekłych. Odpowiedzi były negatywne. F.E. uzyskał więc oświadczenia o gotowości przyjęcia odpadów komunalnych pochodzących z terenu gminy Miasto S. na teren wysypiska położonego w gminie Rutka Tartak oraz nieczystości ciekłych do zlewni na terenie gminy Suwałki, co umożliwiło mu z kolei uzyskanie zezwolenia od Burmistrza S. Dysponując przedmiotowym zezwoleniem Burmistrza S. F.E. zwrócił się w dniu 19.10.2004 r. ponownie do ZGK-MWiK o zawarcie umowy na przyjmowanie nieczystości stałych i płynnych, zaznaczając przy tym, że pozostawienie jego pisma bez odpowiedzi uzna za odmowę zawarcia umowy. W związku z brakiem odpowiedzi F.E. złożył wniosek do Prezesa UOKiK o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Gminie i ZGK-MWiK w sprawie praktyk ograniczających konkurencję, t.j. naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz nakazanie zaniechania stosowania tych praktyk i zwrot kosztów postępowania.

W odpowiedzi na postanowienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego Gmina stwierdziła, że nie stosuje praktyk ograniczających konkurencję, tym bardziej, że wnioskodawca otrzymał zezwolenie na wykonywanie działalności usługowej na terenie miasta S. Uzasadniając swoją odmowę na przyjmowanie odpadów stałych komunalnych i nieczystości płynnych Gmina wskazała na ograniczoną

pojemność wysypiska miejskiego w K. i niemożność zwiększenia obciążenia użytkowanej oczyszczalni ścieków. Ponadto Gmina stanęła na stanowisku, że ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132 poz. 622 ze zm.) „nie zawiera automatyzmu zawierania umów. Każde zawarcie umowy winno być poprzedzone rzetelną analizą warunków i możliwości tak wysypiska jak i zlewni”.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

F.E. z siedzibą w J. zajmuje się m.in. wywozem nieczystości stałych i płynnych. Przedsiębiorca ten wystąpił do Burmistrza Miasta S. o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności określonej w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, polegającej na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i opróżnianiu zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Burmistrz wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o przedstawienie umowy przedwstępnej o odbiór odpadów z przedsiębiorcą prowadzącym działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych stałych i ciekłych. Wniosek o wydanie przedmiotowego zezwolenia był datowany na 09.08.2004 r., a pismo Burmistrza, wzywające do dokonania uzupełnień pochodzi z dnia 24.08.2004 r. Bezpośrednio przed wystąpieniem o wydanie zezwolenia przez Burmistrza F.E. zwrócił się w dniu 19.07.2004 r. do ZGK-MWiK o złożenie oświadczenia, o gotowości przyjmowania odpadów komunalnych stałych i nieczystości ciekłych, pochodzących z gminy Miasta S.. Pismem z dnia 20.08.2004 r. ZGK-MWiK odmówił wydania takiego oświadczenia, jak również przedłożenia projektu umowy i oferty cenowej. Jako powód odmowy została wskazana ograniczona pojemność wysypiska miejskiego w K. i niemożność zwiększenia obciążenia użytkowanej oczyszczalni ścieków. ZGK-MWiK administruje jedynym na terenie gminy Miasta S. wysypiskiem odpadów komunalnych i jedyną zlewnią nieczystości płynnych, prowadząc również działalność polegającą na wywożeniu odpadów i ścieków z terenu miasta S.

Organ antymonopolowy ustalił, że na administrowane przez ZGK-MWiK składowisko odpadów w K, w okresie trwania postępowania dowodowego w niniejszej sprawie, uprawnieni do wwożenia odpadów komunalnych z terenu miasta S. byli tylko: przedsiębiorca administrujący składowiskiem, czyli właśnie ZGK-MWiK, Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. (faktycznie zrezygnowała z tej działalności po rozstrzygnięciu przetargu na wywóz odpadów z terenu przez nią administrowanego). F.E. posiadając od 4.10.2004 r. zezwolenie Burmistrza S. na odbiór odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu gminy Miasta S. nie mogła jednocześnie, z powodu odmowy ZGK-MWiK, korzystać z gminnego składowiska odpadów, jak i gminnej zlewni ścieków i była tym samym zmuszona do korzystania z wysypisk i zlewni położonych poza terenem gminy Miasta S.

Jednocześnie organ antymonopolowy ustalił, że na składowisko w K. wwożone były przez ZGK-MWiK odpady z terenu gminy Miasta S. i innych gmin, t.j. z Gminy S., Gminy Giby i Gminy Krasnopol. Ponadto na to składowisko dostarczały odpady komunalne bezpośrednio Urząd Gminy (wiejskiej) S. oraz, transportem tejże Gminy, odpady z budynku biurowego Nadleśnictwa Pomorze (obejmuje Gminę S. oraz część Gminy Giby i Płaska). W odniesieniu do nieczystości płynnych Prezes UOKiK ustalił, że ZGK-MWiK świadczy usługi odbioru takich nieczystości, korzystając z administrowanej przez siebie gminnej zlewni w M., na terenie miasta S. i w/w gmin. Ponadto zezwolenie na wywóz nieczystości ciekłych z terenu gminy Miasta S. posiada jeszcze trzech przedsiębiorców w tym jeden na przywóz nieczystości płynnych spoza terenu Gminy. Przedsiębiorcy ci to: Leon Klepacki - Transport Nieczystości Płynnych, z Krasnopolu, Maciej Staniewicz – Giby oraz Żeglarska Teresa Danuta Usługi Rolne – Pomorze.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zarzucane praktyki ograniczające konkurencję polegają na odmowie zapewnienia przyjęcia przez Gminę - ZGK-MWiK odpadów komunalnych stałych i nieczystości płynnych z terenu miasta S. od F.E., a taka odmowa z kolei uniemożliwia temu przedsiębiorcy konkutowanie na równych prawach, na lokalnych rynkach wywozu nieczystości stałych i płynnych, obejmujących miasto S.

Art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów określa m.in. jako praktykę ograniczającą konkurencję działanie polegające na nadużyciu pozycji dominującej na rynku przez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. Przy czym, zgodnie z art. 1 ust. 2 powołanej ustawy działania Prezesa UOKiK nakierowane są na przeciwdziałanie praktykom, które wywołują lub mogą wywoływać negatywne skutki w zakresie stanu konkurencji. Ochrona konkurencji jest zaś podejmowana w interesie publicznym, służy bowiem zarówno przedsiębiorcom, jak i konsumentom. Zastosowanie wobec Gminy i ZGK-MWiK przepisów ustawy antymonopolowej jest związane z ochroną przez Prezesa UOKiK interesu publiczno-prawnego. Zgodnie bowiem z art. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK) w dwóch kolejnych wyrokach z dnia 30.05.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 80/00) i z dnia 6.06.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 78/00) określił granice pojęcia interesu publicznoprawnego, jako dotyczącego ogółu, nie zaś określonej grupy, czy też interesu indywidualnego podmiotu. Ochrona wolnej konkurencji dokonuje się w interesie publicznym, a więc co do zasady nie w interesie stron stosunków

umownych. W opisanym stanie faktycznym odmowa przyjmowania odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych od wnioskodawcy przez ZGK-MWiK prowadzi do ograniczania rozwoju konkurencji na właściwych rynkach lokalnych. Wolna konkurencja jest zaś wartością publiczną i jako taka podlega ochronie prawnej, zgodnie z przytoczonym wyżej art. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Aby stwierdzić, że działania danego przedsiębiorcy wyczerpują znamiona praktyki ograniczającej konkurencję, niezbędne jest wykazanie spełnienia przez niego wszystkich przesłanek określonych w/w przepisem ustawy, a mianowicie :

- posiadanie przez danego przedsiębiorcę pozycji dominującej na danym rynku,
- podjęcie przez niego działań (w postaci czynności lub zaniechania) przeciwdziałających ukształtowaniu się warunków do powstania lub rozwoju konkurencji.

W myśl art. 4 pkt 9 o ochronie konkurencji i konsumentów przez pozycję dominującą na rynku rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie konkurencji na rynku właściwym, przez stworzenie mu możliwości działania w swoim zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca posiada pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Po analizie zebranego w sprawie materiału Prezes UOKiK uznał, że rynki właściwe w sprawie stanowią usługi polegające na składowaniu odpadów komunalnych, pochodzących z terenu gminy Miasta S.y, na wysypisku w K. oraz usługi polegające na przyjmowaniu nieczystości ciekłych, pochodzących z terenu gminy Miasta S. do zlewni w M.

Zważywszy, że na każdej gminie spoczywa, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 1996 r. Nr 132 poz. 622 ze zm.), obowiązek zapewnienia warunków do wywozu i unieszkodliwiania odpadów komunalnych ze swojego terenu, jest oczywistym, że dla odbioru odpadów z terenu miasta S. jest przeznaczone gminne wysypisko, położone w K. Innego miejsca składowania ta Gmina nie zapewnia, jest to jedyne składowisko na jej terenie. Rozważanie możliwości wywozu na inne wysypisko nie ma w tym przypadku uzasadnienia z uwagi, że z założenia należałoby przyjąć wtedy niejednolite warunki konkurencji dla przedsiębiorców działających na tym samym terenie. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku zlewni nieczystości ciekłych. Zlewnia w M. jest jedynym takim punktem na terenie Gminy.

ZGK-MWiK będąc administratorem jedynego wysypiska gminnego i jedynej gminnej zlewni nieczystości płynnych jest monopolistą na rynkach

lokalnych, obejmujących miasto zakresie., w zakresie gromadzenia i unieszkodliwiania odpadów oraz przyjmowania nieczystości płynnych.

W zakresie zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty, określonych w art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996 r. Nr 13 poz. 74 ze zm.) gmina posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy antymonopolowej, gdyż świadczy i organizuje usługi o charakterze użyteczności publicznej, nie będące działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. W związku z powyższym gmina Miasta S., działająca poprzez ZGK-MWiK, w przedmiotowej sprawie podlega ocenie na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zważywszy, że ustawa antymonopolowa z założenia ma chronić możliwość występowania uczestników rynku w obrocie na równych prawach, i że przepisy tej ustawy wiążą wszystkich przedsiębiorców, dotyczą one także gmin i jednostek organizacyjnych, którym gminy powierzają wykonywanie zadań w zakresie zaspokajania potrzeb wspólnoty lokalnej. Żadne przepisy, z wyłączeniem art. 6a ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 1996 r. Nr 132 poz. 622 ze zm.), nie ograniczają wolnej konkurencji na obszarze gospodarki komunalnej.

Poza sporem pozostaje fakt odmowy przez ZGK-MWiK przyjęcia odpadów komunalnych stałych i nieczystości płynnych z terenu miasta S. od F.E.. Wynika on z korespondencji pomiędzy tymi podmiotami, zarówno przed - jak i po uzyskaniu przez F.E. odnośnego zezwolenia od Burmistrza S., oraz z wyjaśnień złożonych bezpośrednio przez Gminę - ZGK-MWiK do Prezesa UOKiK w trakcie postępowania antymonopolowego. Istotne pozostaje odniesienie tego faktu do wynikającej z przepisu art. 8 ust. 2 pkt 5 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przesłanki ograniczania konkurencji. W rozpatrywanej sprawie odmowa zawarcia, a więc zaniechanie, przez Gminę - ZGK-MWiK umowy na przyjmowanie odpadów komunalnych i nieczystości płynnych z terenu miasta S. od F.E., a więc konkurenta w zakresie wywozu odpadów i odbioru ścieków, stanowi niewątpliwie przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków rozwoju konkurencji. Zaniechanie ze strony ZGK-MWiK stworzyło automatycznie nierówne warunki konkurencji w zakresie wywozu odpadów komunalnych z terenu miasta S.. ZGK-MWiK jako jedna z potencjalnie konkurujących firm posiada, jako administrator, stały dostęp do gminnego wysypiska odpadów i gminnej zlewni nieczystości ciekłych, co stawia ją w sytuacji uprzywilejowanej. W tym samym czasie F.E., zamierzające wywozić odpady i nieczystości płynne także z terenu gminy Miasta S., takiego dostępu z woli konkurenta jest pozbawione. Skutek takiego działania ZGK-MWiK (w postaci odmowy udostępnienia wysypiska i zlewni) może być dwojaki. Uniemożliwienie F.E. skorzystania z gminnego składowiska odpadów komunalnych i gminnej zlewni nieczystości płynnych przez ZGK-MWiK, administratora tych obiektów, będącego jednocześnie konkurentem F.E., ogranicza niewątpliwie rozwój konkurencji na lokalnych rynkach

odbioru i wywozu odpadów oraz ścieków. Ponadto takie ograniczenie konkurencji uderza bezpośrednio w konsumentów i inne podmioty zainteresowane nieskrępowanym wyborem (także pod względem wysokości opłat za usługi) usługodawcy wywożącego odpady i nieczystości płynne. Z dokonanej analizy wynika więc, że ZGK-MWiK posiadając pozycję monopolistyczną na rynku składowania odpadów komunalnych i rynku przyjmowania nieczystości ciekłych, wykorzystuje ją ograniczając rozwój konkurencji na rynkach współzależnych, tj. rynku wywozu odpadów komunalnych i rynku odbioru nieczystości płynnych. Ograniczenie to wynika ze stworzenia bariery wejścia na rynek lokalny i funkcjonowania na nim na równych prawach.

Prezes UOKiK uznał za nietrafne argumenty ZGK-MWiK, w postaci wskazania na stopień zapełnienia składowiska odpadów w K. i niemożność zwiększenia obciążenia zlewni nieczystości płynnych w M., jako mające usprawiedliwiać odmowę przyjmowania odpadów i ścieków od F.E.. Zważywszy, że te odpady i ścieki, zgodnie z brzmieniem zezwolenia udzielonego przez Burmistrza S., miały pochodzić wyłącznie z terenu gminy Miasta S., argumentacja ZGK-MWiK jest chybiona. W wyniku podjęcia działalności przez F.E. w postaci wywozu na w/w miejsca nie zwiększyłaby się ilość odpadów i nieczystości ciekłych. Kwestia ustalenia pochodzenia wwożonych odpadów, czy też ścieków, a więc zweryfikowania właściwego wykonywania zezwolenia przez F.E. nie była i nie mogła być przedmiotem niniejszego postępowania, należy ona bowiem do właściwości organu wydającego przedmiotowe zezwolenie, czyli Burmistrza Miasta S.

ZGK-MWiK nie ma obowiązku zawierania umów na składowanie odpadów i przyjmowanie nieczystości płynnych z każdym przedsiębiorcą, jednak w przypadku F.E., zamierzającego zgodnie z zezwoleniem wywozić odpady i nieczystości płynne z terenu gminy Miasta S., taki obowiązek istnieje. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 5 marca 2003 r. stwierdził wyraźnie, że podmiot prowadzący jedyne składowisko na terenie gminy „jako monopolista nie miał prawa odmówić przyjmowania odpadów na administrowane przez siebie składowisko, gdyż naruszało to przepis art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów” i dalej „(...) prawo własności wysypiska (...) nie ma charakteru bezwzględnie i podlega ograniczeniom wynikającym z zasad współżycia społecznego, jak i bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, co wprost wynika z art. 140 kc, definiującego treść prawa własności. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należą właśnie do grupy przepisów, które mogą prawo własności ograniczać” (sygn. akt XVII Ama 40/02).

Kara pieniężna nałożona na Gminę - ZGK-MWiK wynosi 12629 zł i nałożona została w oparciu o art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Art. 101 ust. 1 pkt 1 mówi, że Prezes UOKiK może nałożyć w drodze decyzji na przedsiębiorcę, w tym przypadku Gminę,

karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu osiągniętego przez danego przedsiębiorcę w roku rozliczeniowym, poprzedzającym rok nałożenia kary. Kara nałożona niniejszą decyzją stanowi (...) % maksymalnego wymiaru kary w tym przypadku. Jednocześnie wymierzona kara stanowi (...) % maksymalnego wymiaru kary w odniesieniu do przychodu ZGK-MWiK.

Prezes UOKiK decydując się na nałożenie niniejszą decyzją kary pieniężnej wziął przede wszystkim pod uwagę, skierowany przeciwko rozwojowi konkurencji na rynku lokalnym, charakter zachowań ZGK-MWiK. Jego zaniechanie w postaci odmowy odbierania odpadów komunalnych i nieczystości płynnych od F.E. miało taki właśnie skutek. Ustalając karę organ antymonopolowy miał jednocześnie na uwadze fakt, że rozpatrywana praktyka miała wpływ wyłącznie na ściśle ograniczony pod względem terytorialnym rynek lokalny oraz jest w pełni odwracalna. Korzyść dla ZGK-MWiK stanowił natomiast komfort działania tego przedsiębiorcy w warunkach ograniczonej konkurencji. F.E. nie mogła korzystać z gminnego wysypiska i o oczyszczalni ścieków, a korzystał z tej infrastruktury jej konkurent. Prezes UOKiK uznał więc, że w przedmiotowej sprawie nastąpiło relatywnie istotne naruszenie konkurencji. Organ antymonopolowy miał także na uwadze, że ZGK-MWiK nie zmienił w trakcie postępowania antymonopolowego swojego stanowiska odnośnie odbierania odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych od F.E.. Z drugiej strony gmina Miasta S. - ZGK-MWiK naruszyły przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po raz pierwszy.

Karę należy wpłacić w ciągu 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji do Narodowego Banku Polskiego, Oddział Okręgowy w Warszawie, na rachunek: 51101010100078782231000000

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł jak w punkcie 1,2 i 3 sentencji niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK uwzględnił zawarty we wniosku o wszczęcie postępowania wniosek F.E. o dokonanie na jego rzecz zwrotu niezbędnych kosztów postępowania. Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach postępowania w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 69 ust. 1 w/w ustawy w postępowaniu wszczętym na wniosek strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić drugiej stronie, na jej żądanie, koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym koszty opinii biegłych i instytucji naukowych. Zgodnie z art. 69 ust. 3, do niezbędnych kosztów postępowania strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się jego wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż wynikające ze stawek opłat określonych w odrębnych przepisach (...).

Przepisy, do których odwołuje się art. 69 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów to Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz

ponoszonych przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustawionego z urzędu (Dz. U. z 2002r. Nr 163 poz. 1349 ze zm.). Przepis mający zastosowanie dla określenia wysokości należnego wynagrodzenia dla radcy prawnego będącego pełnomocnikiem strony w postępowaniu antymonopolowym przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów to § 2 ust. 1 i 2, § 5 w związku z § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia. Przepis § 2 cyt. Rozporządzenia stanowi, że opłaty stanowiące podstawę zasądzenia przez sądy kosztów zastępstwa prawnego nie mogą być wyższe niż stawki minimalne, o których mowa w rozdziałach 3 i 4, niezależnie od wysokości tych opłat ustalonych w umowie między radcą prawnym, a klientem. Przepis ten w ust. 2 stanowi, że sąd może przyznać opłaty wyższe od wskazanych w ust. 1, jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawilości sprawy oraz niezbędny nakład pracy radcy prawnego, nie mogą być one wyższe niż sześciokrotne stawki minimalne.

Ponieważ rozporządzenie nie określa wysokości stawek w sprawach z zakresu ochrony konkurencji toczących się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie przepisu § 5 rozporządzenia (wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o zbliżonym rodzaju), zastosowanie znajduje przepis § 14 ust. 3 pkt 1 określający wysokość stawki minimalnej postępowaniu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie – sądem antymonopolowym w sprawach z zakresu ochrony konkurencji w wysokości 360 zł.

Doliczając do tej kwoty poniesione przez F.E. koszty opłaty pełnomocnictwa w wysokości 15 zł., uiszczonej na podstawie ustawy z dnia 9 września 2000r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960 ze zm.) oraz koszty opłaty za wniosek o wszczęcie postępowania antymonopolowego w wysokości 500 zł., uiszczonej na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2001r. w sprawie wysokości opłat od wniosków o wszczęcie postępowania antymonopolowego oraz trybu ich uiszczania, łączne koszty obciążające stronę przegrywającą, tj. Gminę Miasta S.y wynoszą 875 zł.

W świetle powyższego postanowiono, jak w punkcie 4 niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie.

Na postanowienie zawarte w punkcie 4 niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz

art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego, Stronom przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie tygodnia od dnia jego doręczenia.

z up. Prezesa UOKiK
Ewa Wiszniowska
Dyrektor Delegatury UOKiK w Lublinie